

Skokom, kasom i galopom

Piše: VELIMIR CINDRIĆ

U prvim desetljećima prošloga stoljeća, u Zagrebu su se konjička natjecanja održavala na stadionu nogometnog kluba HAŠK u Maksimiru ili na trkalištu u Prečkom

Prilaz jahača startu

U Zagrebu se dvadesetih godina prošlog stoljeća na konjičkim utrkama, između pojedinih trka, u publici rado prepričavao ovaj vic. Jedan džokejski šampion priprema se za važnu utrku na novome konju. Na sastanku pred utrku trener konja mu kaže: „Samo trebaš zapamtiti da mu svaki put kad pridete prepenci u uho glasno zavikneš – Ajdeee hoop! Ako to napraviš, nema problema.“

Džokej pomisli da je trener poludio, ali svejedno mu obeća da će izvikivati tu komandu. Trka počinje i približava se prva prepreka. No, džokej zanemari trenerov savjet i konj protrči ravno kroz zapreku, na sreću bez većih posljedica.

Nastavljaju dalje, približava se druga zapreka. Sad džokej, s malom nelagodom, konju u uho šapne: Ajdeee hoop! Ali dogodi se ista stvar - konj protrči ravno kroz ogradu i razbije ju u komade.

„CONCOURS HIPPIQUE“

Na trećoj prepenci vidi da je vrag odnio šalu i odluči napokon napraviti kako ga je trener savjetovao. Pred preprekom glasno zaurla konju u uho - Ajdeee hoop! – i

Skok G. Duduškina na Lieblingu

konj s lakoćom preskoči prepreku. Tako se nastavi sve do kraja utrke, ali zbog problema na prve dvije prepreke, u cilj stignu tek treći.

Trener bjesni, skače od jada i pita džokeja što se dogodilo. Ovaj odgovara: „Nemam pojma. Ja sam sve dobro napravio. Problem je u prokletom konju. Jel' on možda gluh?“

Trener, sav zajapuren, vrišti: „Gluh? Gluh?? Nije gluh – nego slijep!“

Zagrepčani su oduvijek, osim smisla za humor, imali i onaj za trendove, pa su novotarije iz svijeta lako nalazile plodno tlo u gradu. Ako su elektrifikacija i javni promet stizali sa zakašnjenjem, modne i športske novosti brzo su iz nedalekih Beča i Budimpešte transplantirani u domaću sredinu.

Početkom 20. stoljeća, potonje se posebno odnosilo na tada elitne sportove poput automobilizma, tenisa i golfa. Tako je u Zagreb stigao i konjički šport. Do tada, konji su bili ozbiljnije shvaćani uglavnom u manjim mjestima Hrvatske, tradicionalno vezanim uz njihov uzgoj.

U prvim desetljećima prošloga stoljeća, u Zagrebu su se konjička natjecanja održavala na stadionu nogometnog kluba HAŠK u Maksimiru ili na trkalištu u Prečkom. O jednom takvom, održanom u lipnju 1931., zagrebačka ilustrirana revija Svijet piše pod naslovom „Concours Hippique u Zagrebu“.

GALOPSKJE UTRKE JOCKEY KLUBA ZAGREB

„Dne 14. ovog mjeseca priredilo je društvo za konjogojstvo i konjski sport na stadionu Haška u Maksimiru svoje prvo ovogodišnje nagradno natjecanje u skakanju. Interes publike bio je priličan, a izvedba pojedinih točaka vrlo lijepa. Najprije je projahala smotra jahača, u kojoj je prvu nagradu dobio R. Wolf. U općem nagradnom skakanju bilo je 11 prepona i 13 skokova, a prvo mjesto zauzeo je Duduškin. U nagradnom skakanju u dvoje prvi su kapetan Gjuravljević i potporučnik Rončević, dok je u „Jeu de Barre“ pobijedio kapetan Gjuravljević (u ovoj točki imadu dvojica jahača da strgnu trećemu vrpcu s ramena).

Organizacija utrke bila je pohvalna, a odluke juryja bile su sve ispravne. Priredbe ovakove vrsti su najbolja propaganda za konjski sport, pa se nadamo da će spomenuto društvo tijekom ove godine prirediti više ovakovih turnira“, zaključio je novinar.

Ipak, iz teksta se vidi da se još nije radilo o jako raširenom športu, jer se među onima koji su osvojili medalje spominje svega pet-šest imena. Svemu je, zbog konjičkih

E. pl. Petković na Lord-Mayoru

I. Krsnik - dobitnik dvije prve i jedne druge nagrade

jedinica, obola morala dati i vojska, ali to u konjičkome športu nije rijetkost ni u svjetu.

No, da nije sve ostalo na paradi, preskocima i igri, vidimo iz jednog drugog novinskog napisa iz istog razdoblja koji govori o galopskim utrkama, popularnim među onima koji na konjičkomu športu vole i zaraditi.

Iz članka pod naslovom „Galopske utrke Jockey kluba Zagreb“ jasno je da je tradicija utrka punokrvnih grla, započeta daleke 1780. u Engleskoj, bila prihvaćena i u Zagrebu. Naime, ono što je ime dobilo po utemeljitelju tih trka, grofu od Derbyja, na trkalište Prečko pored Vrapča privuklo je dosta gledatelja, što onih željnih uzbudljivih utrka, što onih sklonijih kocki:

„Prošle nedjelje priredio je naš Jockey klub velike galopske utrke, koje su neočekivano dobro uspjele, ne samo po broju prijava i konjskom materijalu, nego i po odzivu općinstva.

Preko dvije hiljade otmjene publike pratilo je s velikim interesom razne točke natjecanja, burno pozdravljajući pobjednike pojedinih trka. Totalizator je imao veliki promet, jer se na pojedine konje, koji su važili kao favoriti, mnogo kladilo. Osim gospode civilnih jahača, kao i oficira, natjecale su se i dame, koje su pokazale veliki napredak i srčanost.

DVA KONJA I PAS

U časničkoj ravnoj utrci pobijedio je potporučnik Popović na „Zečku“, u ravnoj utrci na 1.600 metara J. Krsnik

na „Fabijanu“, utrci preko šiblja (duljina 2.800 metara) J. Krsnik na „Uhodi“, ravnoj utrci za punokrvne konje Krsnik na „Maloj“, ravnoj utrci za dame (1.200 metara) gospođica Belošević na „Rasku“, a u preponskoj utrci (3.200 metara za sva grla Savske banovine) na „Bastu“ je najbrži bio konjički potporučnik 6. eskadrona 6. Pukovnije.“

Potaknuti kladenjem na konje, šaljivi Zagrepčani odmah su prepričavali novi vic:

Nakon velikog konjičkog derbija razgovaraju konji koji su osvojili drugo i treće mjesto. Sivi, koji je bio drugi, žali se smeđemu kako ne razumije zašto je izgubio: „Vodio sam većinu utrke, bio daleko ispred svih do pred sam kraj i onda je taj crni konj došao niotkud i pretekao me. Uopće ne razumijem.“

Uto do konja dođe pas i kaže: „Oprostite, slučajno sam čuo vaš razgovor. Vidio sam kako ste krenuli u vodstvo nakon starta, i odmah sam znao da ćete izgubiti, jer se niste štedjeli.

Crni je kontrolirao vaše vodstvo, ali je čuvao snagu i bio dovoljno blizu da vas s lakoćom pretekne na zadnjoj ravnini.“

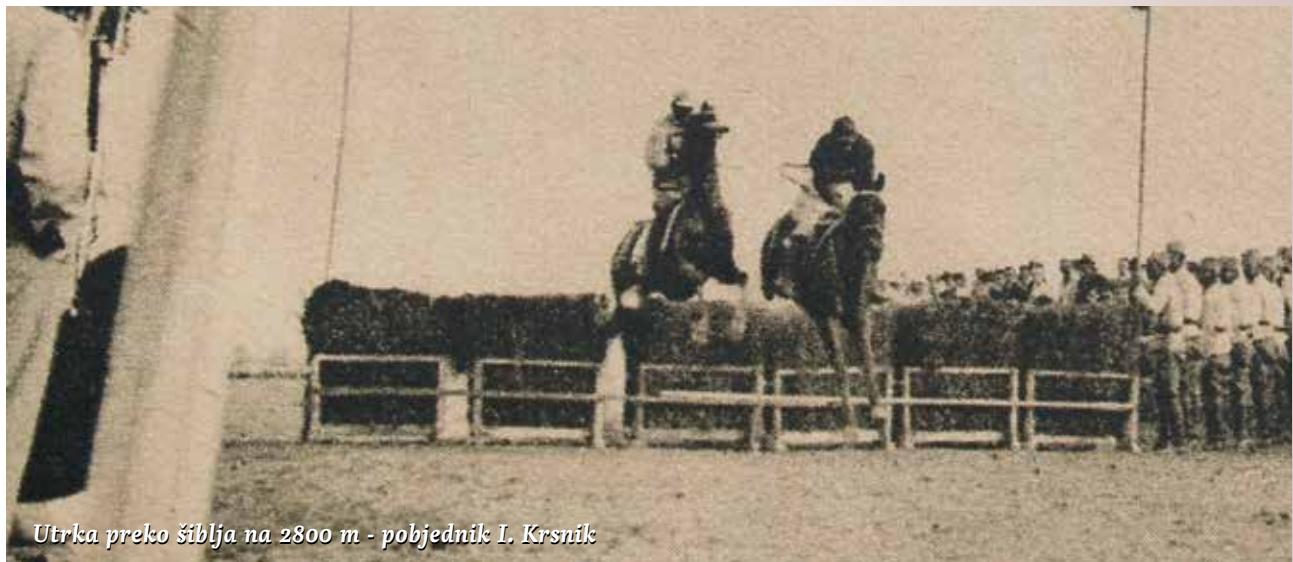
Nakon toga, pas odseće dalje, a dva se konja pogledaju u čuđenju. Nakon nekog vremena smeđi će: „Isuse, jesi vidio ovo. Pas koji govori!?!“

LITERATURA:

Pavao Cindrić: „Grički milenij“, 1965.

Zagrebačke dnevne novine: Novosti i Večer, 1931.

Ilustrirana revija Svijet, Zagreb, 1931.

Utrka preko šiblja na 2800 m - pobjednik I. Krsnik